

acest vad cu moară a lui Bratul și a fraților lui veche și dreaptă ocină. După aceea iar a adus Bratul și frații lui înaintea domniei-mele 24 de boieri, ca să mărturisească înaintea domniei-mele că este această ocină ce-i mai sus-spūsă veche și dreaptă ocină și dedină.

De aceea am dat și domnia-meă, ca să le fie lor de ocină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților în veci. Iar oricărui dintre ei i se va întâmpla moarte...¹ iar la ei prădalică să nu fie niciodată în veci, și de nimeni neclintit, după spusa domniei-mele.

Martori: jupan Barbul și jupan Pîrvul Craiovescul, jupan Stroe mare vornic, jupan Bogdan logofăt, Pîrvul comis, Calotă vistier, Badea paharnic, Dragomir stolnic, Neagoe postelnic.

Și eu Tudor grămătic, care am scris în cetatea de scaun Tîrgoviște, luna septembrie 16 zile, și cursul anilor de la Adam 7015 <1506>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., MDLVI/1.

Text slav, hîrtie (29 × 21,8), pecete aplicată în ceară roșie, căzută.

În afara caracterelor paleografice, indicînd mai de grabă o contrafacere din cea de-a doua jumătate a veacului al XVII-lea, conținutul documentului provoacă unele îndoieli. Astfel, deși în izvoarele publicate satul Sibiciu (azi în raion Cislău, reg. Ploiești) este întărit la 11 decembrie 1534 de Vlad vodă Vintilă fraților Slăvilă, Nan și Stanciu și ficei acestuia din urmă Briia², iar între 1549 și 1551 se afla în stăpînirea Neașăi și Stancăi, surorile celor amintiți mai sus³, totuși în documentul de față apar unele inadvertențe care îl fac suspect. Dregătoria de vornic a lui Coțofan (personaj neîntîlnit în alte izvoare contemporane) este foarte îndoielnică pentru acea epocă, iar sfatul domnesc corespunde mai de grabă anului 1505⁴, lipsind însă din rîndul acestor dregători Danciul, mare spătar, menționat constant în toate hrisoavele cunoscute pînă acum din amintita perioadă; pe de altă parte, la 20 august 1506 este întîlnit ca mare stolnic Izvoran⁵. În sfîrșit, Tudor grămăticul apare ca diac al cancelariei domnești la 21 iunie, 9 și 10 decembrie 1505 și 7 septembrie 1508⁶, dar numai la București și niciodată la Tîrgoviște. Coroborarea elementelor de ordin paleografic cu critica internă a documentului ridică îndoieli asupra autenticității sale, chiar dacă unele date din cuprinsul său corespund realității, verificate printr-alte izvoare cunoscute.

7

1569 (7077) mai 8. — *Alexandru Mircea voievod întărește lui Dobromir, mare ban al Craiovei, satele: Voinigești de lângă Tg.-Jiu, Izlazul de dincolo de Olt ș.a., cumpărate împreună cu fratele său, popa Gherghie.*

† Милостію божію, Їв Янѣландрѣ конкода и господинѣ въсои> землѣ
Ъггровкляхискою, синѣ великаго и прѣдобраго, поконномѣ Мирча кодѣ, анепсію
поконномѣ Минхѣ кодѣ. Дават господство ми сію повелѣнію господство ми,
прѣпочтенномѣ правителю и прѣво съѣтнику и нан паче из къща господство ми
жспан Добромір велики бан Кралевски и със синови нам, еаницеже Богѣ прѣпсстит,
іакоже да мѣ ест учинѣ въскѣ селом Е<о>ниеціи вт код Тръг Жна със
въскѣ хотаром вт полю и вт шшм и вт вод и вт дѣл със виноградѣ и със
вечини и със въскѣ доходок вт посекѣдѣ понеже сію внише реченно село Коннеци
<бна сѣт>¹ за дѣдѣнно жспаницек Нѣкшѣк логофетѣса вт Дръгоици таже га
ест покѣпна почтенномѣ правителѣ господство ми жспан Добромір вел бан вт
над жспаница Нѣкша и вт анепс>ію ен Радѣл Бидивнѣла постелник вт Дръгоици,
радѣ цѣкн ѿ за аспри сребро готовн.

¹ Loc rupt in orig.

² DIR, veac. XVI, B, vol. II, p. 165—166, nr. 164.

³ Ibidem, p. 389—390, nr. 412.

⁴ La 2 și 21 iunie și 10 decembrie; cf. *ibidem*, vol. I, p. 29, nr. 24, p. 31, nr. 26, și p. 35, nr. 29.

⁵ Ibidem, p. 40, nr. 35.

⁶ Ibidem, p. 31, nr. 27; p. 33, nr. 28; p. 35, nr. 29 și p. 44, nr. 43.